

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-01-15

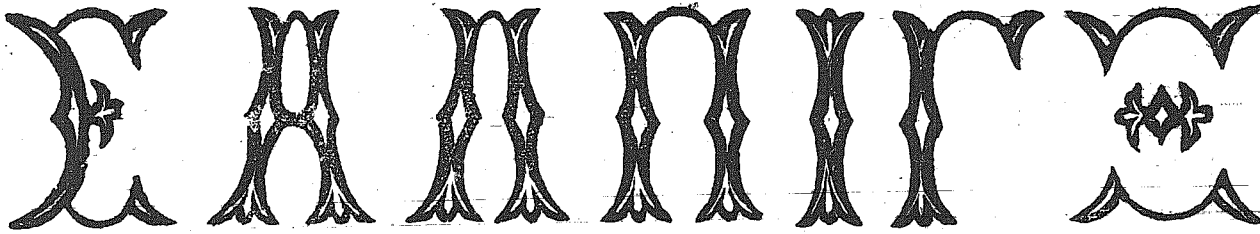
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 0 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10276>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τοῖς ἐξωτε-
ροῖς 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Ἐξοποιήσεις καὶ
διακρίβαι κατ' ἄπο-
κοπὴν. — Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνεχισμα)

Ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐξεθέσαμεν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ πρὸς ἀντι-κατάστασιν τῆς δεκάτης εἶνε κατ' ἤμωσιν ὁ εὐκολώτερος καὶ δικαιοτέρος. Εὐκόλως δύναται νὰ εὐρεθῇ τὸ διανεμηθῆσόμενον ποσόν, εὐκόλως δύναται νὰ γείνη γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν σπειρομένων στρεμμάτων, εὐκόλως δύναται πᾶσα γῆ νὰ καταταγῆ εἰς τὴν ἀρμοζουσαν αὐτῇ κατηγορίαν, καὶ εὐκόλως δύναται νὰ γείνη ἡ διανομή. Εἶνε δὲ δικαίως διότι ἡ παρελθούσα ἐκταξία ἐμπεριείχε καὶ ἀφόρους καὶ εὐφόρους χερόνους. Ἐν καὶ μόνον δύναται τις νὰ ἀντιτάξῃ, ὅτι πιθανὸν νὰ συμβῆ μία ἄφορία καθ' ἣν ὁ γεωργὸς δὲν θὰ λάβῃ τίποτε, καὶ ὅμως πάλιν θὰ εἶνε ὑπογεγραμμένη ἡ ἀφορία τῷ σπειρομένῳ ποσόν. Ναι, λέγομεν, ἀλλὰ θὰ συμβῆ καὶ μία εὐφορία καθ' ἣν ὁ γεωργὸς ὄφειλε νὰ πληρώσῃ πολὺ περισσότερον ποσόν, καὶ ὅμως τὸ αὐτὸ πάλιν θὰ πληρώσῃ. Οὕτω τέλος πάντων ἡμεῖς φρονοῦμεν, δὲν θὰ διατάσωμεν ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ὑπεροχὴν ἄλλου τρόπου, ἐὰν εὐρεθῇ τοιοῦτος καὶ εἶνε πράγματι τοιοῦτος. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρώτων ἐφ' ἃ ἡ Βουλὴ μας πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ.

Κ. Ἐπίβλεψις ἐπὶ τὴν γεωργίαν καὶ ὑποστήριξις αὐτῆς.

Πολλὰ δύναται νὰ πράξῃ πατρικὴ κυβέρνησις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας, ἥτις εἶνε ὁ μόνος τῆς νήσου πλοῦτος, ὅσον γεωργικῆς πρᾶξις, διογετεύσεις ὑδάτων πρὸς ἀρδευσιν γαιῶν κλ. πλὴν θεωρουμένων τούτων ἀδυνάτων πρὸς τὸ παρὸν, ὑπάρχουν ἄλλα εὐκολώτερα ἀλλ' ἐπίσης ἀναγκαῖα πρὸς προαγωγὴν τῆς γεωργίας. Π. γ. εἶνε ἀνάγκη νὰ ὀρίζηται διὰ κανονισμοῦ πότε ὁ ἀμπελοργὸς πρέπει νὰ κάμῃ ἑναρξιν τοῦ τρυγητοῦ του, πότε πρέπει νὰ συλλέγηται τὸ χαροῦπι, πότε ἢ πῶς πρέπει νὰ συλλέγωνται αἱ ἐλαῖαι, τρία ταῦτα, τὰ κυριώτερα, κατόπιν τῶν δημητριακῶν, προϊόντα τῆς νήσου.

Εἶνε ὁμολογούμενον ὅτι καὶ ὁ τρυγητός γίνεται πάντοτε βεβιασμένος, πρὶν ἢ ὠριμάσῃ καλὸς ὁ καρπὸς, καὶ ἐκ τούτου γίνεται τὸ κρασί ἐλεεινόν, καὶ τὸ χαροῦπι συναθροίζεται ἄωρον, καὶ αἱ ἐλαῖαι ῥίπτονται μὲ τρόπον βλάπτοντα καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐλαιόδενδρα. Τὸ βεβαίον εἶνε ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶνε ἔργον ἐνδὲς γεωργικοῦ συλλόγου ἢ γεωργικοῦ τμήματος, πλὴν ἐπειδὴ δὲν κατορθοῦται τοιοῦτο πρὸς τὸ παρὸν, πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τούτων ἡ Κυβέρνησις. Οἱ γεωργοὶ μόνον τῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σκεφθῶσι τὴν ὠφέλειάν των καὶ νὰ διορθώσωσιν. Ἀρχίζει π. γ. εἰς ἀμπελοργὸς νὰ τρυγᾷ τὸ ἀμπέλι του, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀρχίσῃ καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ γειτονικὸν ἐκείνου ἀμπέλι, διότι φοβεῖται ἀπὸ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ τρυγητόν, καὶ ὁ ἄλλος τὸ αὐτὸ, καὶ οὕτω διὰ μιᾶς ἀρχίζει ὁ τρυγητός. ἀδιάφορον δὲ ἐὰν τοῦ ἐνδὲς μὲν ἀμπελίου εἶνε ὠριμος ὁ καρπὸς τοῦ δὲ ἄλλου ἄωρος. Εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν χαρουπίων βιάζονται ποῖος νὰ ἀρχίσῃ πρῶτος διὰ νὰ εὐρῆ ἐργάτας εὐθηνοτέρους, ἅμα δ' ὁ εἰς ἀρχίσῃ ἀρχίζουν ἀμέσως ὅλοι ἀδιάφορον ἂν ὁ καρπὸς εἶνε εἰσέτι πράσινος. Οὕτω λοιπὸν φρονοῦμεν ὅτι εἰς κανονισμὸς ἀνδρὸν διορθώσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ κακὸν δύναται ὅμως νὰ παρέξῃ μεγάλην καὶ σημαντικὴν ὠφέλειαν. Δύναται προσέτι ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτάτῃ τὴν δενδροφυτεῖαν δένδρων καρποφόρων ὅσον ἐλαιῶν, ἀμυγδαλῶν, χαρουποδένδρων κλ. τὰ ὁποῖα εἶνε μετὰ τὴν γεωργίαν τὰ μᾶλλον προσοδοφόρα. Δὲν πρέπει νὰ ἀρχῆται ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων ἀγρίων δένδρων μόνον, καὶ νὰ μὴ φροντίξῃ περὶ φυτεύσεως νέων καὶ καρπίμων. Ἡ πρόσοδος τῶν καρπίμων δένδρων εἶνε σχεδὸν πάντοτε ἐξησφαλισμένη.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΤΕΛΟΣ

Ἡ σταφίς, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ προϊόντα τῆς νήσου, ἦν ἀτελής ἐν τῇ ἐξαγωγῇ της. ἐδε-

κατίζετο καὶ αὐτὴ ὡς σταφυλὴ καὶ οὐδὲν πλέον ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης τῶν σταφυλῶν ἢ σταφίς ὑπεβλήθη εἰς τέλος ἐξαγωγῆς πρὸς 10 ο)ο. Οὕτω λοιπὸν ὁ φόρος τῶν σταφίδων ἐκτίεται ἐν ὥρᾳ ἐξαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ τέλος ἢ φόρος οὗτος, ἐν τῷ τελωνεῖῳ καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξαγωγῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐκτιμητοῦ οὐχὶ πρὸς 10 ο)ο ἀλλὰ πρὸς 12 πρὸς 15 ἢ καὶ πλέον, διότι τοῦτο ἐξήρηται καθόλου ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαλέσεως αὐτοῦ. Οὗτος, δὲν δύναται, μὲν νὰ ἐκτιμῆται τὴν σταφίδα ὑπὸ τὴν ἀγοραϊκὴν αὐτῆς τιμὴν, δύναται ὅμως, ὡς καὶ γίνεται, νὰ ἐκτιμᾷ αὐτὴν κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν, χωρὶς ὁ ἔμπορος νὰ δύνηται ν' ἀντιτάτῃ εἰς τὴν ἀθαιρεσίαν ταύτην οὔτε τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου οὔτε τὰ λογικώτερα καὶ ἰσχυρώτερα κατὰ τῆς γινομένης ἀδικίας.

Ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν οἴνων ἡ ἐμπορικὴ αὐτῶν ἀξία προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ καὶ αὐτὴ ἡ σκιά τοῦ νόμου ἐξανίσταται τ' αὐτὸ δὲ γίγνεται καὶ ἐπὶ τῶν χαρουπίων, ὧν ἡ τιμὴ ὁμοίως κατὰ μῆνα προσδιορίζεται καὶ τὸ τέλος τελεῖται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀρισθείσης δῆθεν ἀγοραϊκῆς ἀξίας τοῦ εἶδους, πρὸς 10 ο)ο ἦτοι τὰ χαροῦπια ὑποβάλλονται εἰς ὠρισμένον τέλος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ λεγομένου Διοικητικοῦ συμβουλίου γινομένης.

Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα, ἔχομεν καὶ τὰς τελωνιακὰς συμβάσεις, καθ' ἃς ἐπὶ ἐκτιμήσεως εἰσαγομένων, ἐπιζημίῳ τῷ ἔμπορῳ, δικαιούται οὗτος νὰ ἐκτίσῃται τὸ τέλος εἰς εἶδος, ἦτοι «τὸ τέλος ἐκ τοῦ τελωνιζομένου πράγματος». Ὅτε δὲ ὁ κύριος νομοθέτης ἐνομοθετῆται περὶ τοῦ τέλους τῶν σταφίδων, ὑπ' ὄψει βεβαίως εἶχεν ἢ τὴν ἐν τῷ τελωνεῖῳ γινομένην ἐκτίμησιν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἢ τὴν ἐπὶ τῶν χαρουπίων, διότι πράγματι περὶ τῶν αὐτῶν ἐπρόκειτο εἶδος ἐξαγωγῆς τὰ χαροῦπια εἶδος ἐξαγωγῆς καὶ τὸ τέλος δεκατεῖαν ἀντιπροσωπεύει τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος ἐπὶ τῶν χαρουπίων, δεκατεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ τῆς σταφίδος τέλος, διότι ἅπαντα τὰ τῆς ἐξαγωγῆς εἶδη εἰσὶν ἀσύδοτα, ἀτελῆ ὁ περὶ τῆς δεκατείας τῆς σταφίδος νομοθετήσεως δὲν ἔδυνατο νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ δεκατεία αὐτῆς ἐμμένει εἰς τὴν ἀθαιρετόν ἐκτίμησιν τοῦ τελωνεῖου, διότι τότε ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ «οὐδὲ τούρκικα.»

Εἰ μὲν λοιπὸν ἡ σταφίς θεωρηθῇ ὡς δεκατιζομένη, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀνάγκη νὰ προσδιορίζηται ἡ ἀγοραϊκὴ αὐτῆς ἀξία ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, ὡς ἡ τῶν χαρουπίων.

εί δὲ ὡς τελωνιζόμενη καὶ οὐχὶ δεκατιζόμενη, νὰ ρυθμίζηται τὸ τέλος αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ λοιπὰ τελωνιζόμενα εἶδη· ἄλλως, τὸ ἐπὶ τῶν σταφίδων τέλος, ὡς ὀρίζεται, εἶνε οὐ μόνον αὐθαίρετον, ἀλλὰ καὶ λαφυραγωγικόν· ἀλλ' ἴσως πολλοὶ ἀγνοοῦσι πῶς νῦν ὀρίζεται ἡ ἀξία τῶν σταφίδων καὶ ἐπομένως πῶς τελείται τὸ τέλος αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ θὰ διαλάβωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ ὁ ἔμπορος εἰς τὴν ἔκτισιν τοῦ τέλους αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ἹΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΑΡΗΣΙΣ.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην γίνονται μεγάλοι καὶ φοβεραὶ πολεμικαὶ προετοιμασίαι, ὅχι μόνον παρὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων παρὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμονιῶν καθὼς τὸ Μαυροβούνιον. Διάφοροι Κυβερνήσεις ἀσγλοῦνται περὶ μεταρρυθμίσεων πρὸς μεγαλειτέραν καὶ τελειότεραν στρατιωτικὴν διοργάνωσιν, ὡς ἡ Γερμανία, Αὐστροουγγαρία, τὸ Βέλγιον κλ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐώρτασε τὴν 1 Ἰανουαρίου τὴν ὀγδοηχοστὴν ἐπετηρίδα τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεώς του. Κατὰ τὸ 1807 δεκαέτης εἰσέτι εἶχε καταταχθῆ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Πρωσσίας.

Ὁ Ἰδδὲσλεῦ, ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἐπισήμῃ διαμονῇ τοῦ λόρδου Σαλισβουρή. Ἐνῶ ἀνήρχετο τὴν κλίμακα ὅπως διαλεχθῆ μετ' αὐτοῦ τὸν κατέλαβεν αἰφνης ἀδιαθεσία. Ἀμέσως μετηνέχθη εἰς τὸ ἰδιαιτερον δωμάτιον τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπου ἐξέπνευσε μετὰ τινα λεπτά.

Φαίνεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμπεργ προτίθεται νὰ μεταβῆ καὶ εἰς Αἴγυπτον διότι κατὰ τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου γίνονται ἐκεῖ προετοιμασίαι πρὸς ἀξιοπρεπή ὑποδοχὴν αὐτοῦ.—Εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐδόθη συμβουλή παρ' ὄλων τῶν αὐλῶν νὰ τὰ συμβιδάσωσι μετὰ τὴν Ρωσσίαν διότι πρὸς ἐκείνην ὀφείλουσαν εὐλάβειαν ἦτις τοὺς ἠλευθέρωσεν.—Ὁ Βάττεμπεργ ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἂν ἐκλεχθῆ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων δὲν θὰ δεχθῆ.

Ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοσιεύονται σκέψεις περὶ τῶν πατριαρχικῶν ἐρεθίζουσαι τὰς ἀντιπάλους μερίδας, τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀπηγόρευσεν αὐταῖς τὴν δημοσίευσιν τοιούτων σκέψεων.

Διελύθη τὸ Γερμανικὸν Κοινοβούλιον ὡς ἐκ τῆς συζητήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ Ἀυστρία κἀνει μεγάλους ἐξοπλισμούς. Κατὰ τὸν «Χρόνον» ἡ Πόλις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ προσκαλέσῃ τὴν βουλγαρικὴν ἀντιγεγονομένη νὰ παρατηρήσῃ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ὑποστηρηθῆ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Γαλλία συγκεντρώνει στρατοὺς εἰς τὰ σύνορα.

ΕΥΧΩΡΙΑ

Δὲν ἠρκέσθη ὁ γέρον Ὀλυμπὸς εἰς τὸν σκοῦφον παρὰ ἐφόρεσε καὶ τὸ ὑποκάμησόν του. Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Λευκωσίας μάλιστα φαίνεται ὅτι ἐφό-

ρεσε καὶ κάλσας. Ἡ ψύγξα τέλος πάντων τοῦ παρελθόντος ὀκταημέρου ἦτο τι πρωτοφανές· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραπονώμεθα ἀφοῦ καὶ εἰς τοὺς Παρισίους συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ ὅχι μόνον ἐκεῖ παρὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Μετὰ πλείστης ὄσης εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὰ περὶ τῆς καταρτίσεως Λέσχης ἐν Λεμησσῷ προχωροῦσι πᾶν εὐχαρίστως. Ὑπεγράφησαν συνθεομιτῆται μέχρι τοῦδε 70 περίπου ἡ δὲ συνδρομὴ πρὸς τὴν Ἄραν κατ' ἔτος καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ 3 ἔτη. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο συνέλευσις τῶν συνδρομητῶν καθ' ἣν ἐτέθησαν διὰ γενικῆς συζητήσεως αἱ βάσεις τῆς Λέσχης ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ὄνομα «Ἐνωσις» καὶ ἐξελέγη διὰ πλειοψηφίας Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμη, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Γ. Μαλικίδου, Θ. Περιστηάνη, Π. Δ. Παπαδάκη, Γ. Παυλίδου καὶ Σπ. Ἀραούζου ἦτις θέλει συντάξῃ τὸν κανονισμόν, ὅστις καὶ πάλιν θὰ ὑποβληθῆ εἰς τὰ μέλη πρὸς ἐγκρίσιν, θὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ καταλλήλου οἰκήματος καὶ περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν θάνατον τοῦ ἐλλογιμοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Εὐρυβιάδου Δ. Φραγγούδη διαμένοντος ἐκεῖσε πρὸ πολλοῦ, προελθόντος ἐξ Εὐφλογίας. Ὁ μακαρίτης πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπηγγέλλετο τὸν μεγαλέμπορον ἐν Λεμησσῷ, κατόπιν ὅμως δυσμένειαι τῆς τύχης τὸν ἠνάγκασαν νὰ μεταβῆ εἰς τὰ ξένα. Ἦτο ἀνὴρ λόγιος τὰ δὲ γραφόμενά του ἠρτημένα δ' ὄφους τινὸς ἀρχαιότητος διεκρίνοντο ἐπὶ καλλιπεῖα. Αἰωνία του ἡ μνήμη!

Λευκωσία. Τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ Λευκωσιᾶται ἐξύπνησαν καὶ εὐρον κατάλευκον τὴν Λευκωσίαν καὶ τὰς περὶ ἐπεδίαδας καὶ χωρία. Ἐστουβλήθησαν ἰσχυροὶ 5 δακτύλιον. Τὴν προπαρελθούσαν Τρίτην ἐσπέρας πρὸς τὴν Τετάρτην (7 Ἰαν.) ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς ἐν κηροπλαστεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Κηροτρούπαση, ἐδέησε δὲ νὰ κατεδαφισθῶσι τὰ 2 παρακείμενα μαγαζία διὰ νὰ περιορισθῆ τὸ πῦρ. Βλάβη ἐγένετο περίπου 50—60 ληρῶν.

Ὁ κ. Σπύρος Τελεβάντος ἐκ Λευκωσίας διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας ἐν Κτήματι Πάφου.

Θεατρικά. Χθὲς βράδου παρεστάθη ἡ «Μαλβίνα» ἡ ὑπὸ τῆς ἀξιοτ. κ. Κασσάνδρας τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ζήνωνος δραματοποιηθεῖσα. Ἐπιτυχὲς τὸ δράμα διὸ καὶ συγγαίρομεν τὴν λογιαν κ. Κ. Ζήνωνος, καὶ ἐπιτυχῶς παρεστάθη, ὄλων τῶν προσώπων καλῶς ὑποκριθέντων τὰ πρόσωπα μ' ὅλην τὴν δυσκολίαν ἣν ἀπέντων ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἠθοποιοῦ ὑποκρίσειος δύο προσώπων. Ἡ λύσις ὅμως τοῦ δράματος εἶνε λίαν λυπηρὰ καθ' ἡμᾶς, ἐν τῷ συνόλω δὲ τοῦ δράματος μένουσι κενὰ τινα.

Ἀπλετον γέλωτα προὐκάλεσεν ἡ κωμωδία «Ὁ Ἀραμπῆς» τοῦ Ἰ. Σουρή ἦτις ἐπέτυχεν ἀληθῶς ὡς παριστωῖα τοὺς ἀραβὰς ζητούντας μέρσιμα ἐλευθερίαν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦν καὶ νομίζουσι ὅτι πετᾷ καὶ δύνανται νὰ τὸ ἀρπάξουν.

Ἡ γθεσινὴ παράστασις ἦτο ἡ τελευταία εὐεργετικὴ καὶ ἀποχαιρετισμοῦ πληγὰποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς δὲν ἐδόθη καὶ ἐνταῦθα μίαν παράστασις ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου. Μήπως τὸ νοσοκομεῖον ἡμῶν εὐρίσκεται εἰς ἀνθηρότεραν κατάστασιν τῶν ἄλλων καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης συνδρομῆς; Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ καλὰς ὑπὲρ τοιούτων σκοπῶν διαθέσει ἐπιδεικνυόμενος ἄσος θὰ ὀμολογήσῃ ὅτι ἔχομεν αὐτὴν καὶ ὅτι θὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν πρότασιν μας.

Θεωροῦμεν προσέτι καλὸν νὰ κρατηθῆ ἀκόμη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὁ Θίασος διὰ νὰ δώσῃ 8—10 εἰσέτι παραστάσεις, διὰ νὰ μὴ μᾶς εὐρωσιν αἱ προσεχῆς ἡμέραι ἀνευ οὐδεμ. αἰ. τερπνῆς καὶ ὠφελίμου διασκεδάσεως.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θέλει παρασταθῆ ἡ «Γαλάτεια» ὑπὲρ τοῦ ἀξιολόγου ἠθοποιοῦ κ. Π. Τσούκκα ὅστις καὶ πρῶτην φοράν θὰ λάβῃ μέρος ἐν ταῖς ἐνταῦθα παραστάσεσιν. Ὁ κ. Π. Τσούκκας ὁ ἄλλοτε μέλος τοῦ ἰδίου θιάσου φημιζέται ὡς εἰς τῶν καλλίστων ἠθοποιῶν. Δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας θὰ συρρεύσῃ ἀθρόον ὅπως τῆσιν καὶ συγχρόνως ἐπιδοθήσῃ καὶ τὸν καλὸν τοῦτον νέον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Θλιβερὸν ἀκουσμα παρτὶ φίλῳ καὶ συγγενεῖ διεδόθη ἀπροσδοκῆτως σήμερον ἀπὸ τὴν πόλιν! Ὁ δυστυχὴς φιλιτατός μοι καὶ συγγενὴς μου Εὐρυβιάδης Δ. Φραγγούδης ἐτελεύτησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐτελεύτησεν ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας, ὁ εὐπαιδευτος, ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, ὁ γενναῖος τὴν καρδίαν, φιλιτατός συμπολίτης, προσβληθεὶς ὑπὸ

δων όλων. αυτή παρίστην ήμιν την Κύπρον τής αρχαιότητος τήν Κύπρον τής αρχαιότητος... Ελλάδος, χώρον μεγαλείου, πολιτισμοῦ καὶ εὐμαρείας.

Η ελληνική επικράτεια διαρκέσασα ἐπὶ 9 αἰώνας, ἴσον χρόνον τῆς τῶν ἐπισης Ἑλλήνων Βυζαντινῶν Αὐτοκρατορίας, ἡπέρωε δὲ πλείτερον πάσης ἄλλης δυναστείας, διετέλεσε ἡ περιχλειστέρα καὶ γαληνιώτερα, ἄτε ἀγωνισμένη ἀδιαλείπτως τὸν ἀγῶνα τῆς ημερώσεως, ἐπαγήσασα αἰωνόβια διαβάσεως ἕληνη, καὶ ἀναδείξασα τὴν Κύπρον ἀγκύμονα τοῦ Ἑλληνικοῦ δένδρου καὶ ὡν μέλος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν εἶνε ἔργον τῆς παρούσης κρίσεως ἡ ἀριθμῆσαι τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Κύπρου ὡς ἄλλως τε τὰ ὀνόματα εἰς τοὺς πᾶσι προϊτὰ ἐν τῇ ιστορίᾳ.

Μεγάλη ἔλλειψις ὅσον ἔνεστι ἀπηκριβωμένης ἱστορίας τῆς Κύπρου ἀνεπληρώθη διὰ τῆς νεωστὶ συγγραφείσης χωρογραφίας καὶ ἱστορίας ὑπὸ τοῦ ἑλλογιῶν κ. Εὐρ. Ν. Φραγκοῦδη. Καίπερ μὴ ὑπαρχουσῶν ἀκριβῶν καὶ σαφῶν εἰδήσεων περὶ τῆς κατὰ διαφόρους αἰῶνας καταστάσεως τῆς Κύπρου, τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἡμετέρας ἡμέρας ἢ μεροληπτικῶς συγγραφείσης, ἵσως ἔνεκεν καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀθετικῶν πηγῶν, ὁ κ. Φραγκοῦδης ἔχων καὶ γνώσεις ἀρκετὰ εὐρείας περὶ τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος, συνέλεξε μετὰ ἐμβριθοῦς μελέτης τὰς ὀρθότερας σημειώσεις τῶν ἱστορικῶν καὶ μετὰ πολλῶν ἰδίῶν σχολίων καὶ γλαφυρῶν κρίσεων ἀπετέλεσε διτομον ἱστορίαν, ἥς τὸ μὲν πρῶτον μέρος πραγματεύεται περὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Κύπρου πόλεων μετὰ προλόγου ἀξιολόγου, τὸ δὲ δεύτερον εἶναι τὸ κυρίως ἱστορικόν. Ἡ συγγραφὴ αὕτη καθίσταται πολύτιμον ἀπόκτημα παντὸς Κυπρίου, διότι, δύναται τις εἰπεῖν, εἶναι ἡ ἐντελεστέρα ὅσον συνεγράφησαν, ῥιπτοῦσα φῶς ἐπὶ πολλῶν σκοτεινῶν περιόδων, μεγάλην κεκτημένων ἱστορικῆν σημασίαν, ἃς ἄλλοι μὲν τέλειον παρεσιώπησαν, ἄλλοι δὲ ἀνακριβῶς περὶ τούτων ἐπραγματεύθησαν. Οἱ δύο οὗτοι τόμοι εἰσὶν ἐκτεθειμένοι πρὸς πᾶσαν καὶ εἰς τὰς τρεῖς πόλεις τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἡ ἐν ταύτῃ ἐπιδεικνυμένη ὀλιγοπρία πρὸς τὰ φιλολογικὰ ἔργα εἶνε ἀναξία τόπον ἐχούτος σπουδαίων ἱστορικῶν παρθελῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἀντὶ τὰ δυσφορήσῃ, μὴ μόνον λεπτήν παρατήρησιν ἐποίησε πρὸς τὴν φίλον τοῦ γαλλιστί. «Chypre n'est pas riche pas même pour payer son histoire» ἡ Κύπρος δὲν εἶναι πλούσια οὔτε ὅπως πληρώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς.

Μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἐποχῆς ἡ ἀκμή τῆς Κύπρου εἶχε περιέλ-

θει εἰς τὸ ὑψιστον σημεῖον, διότι καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοῦ Βυζαντινῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατορίας ἦτο μὲν ὑπερκεντρωτὴ τῷ λόγῳ εἰς πολλῶν ἀκμαιοτέρων ἠθικῶν καὶ ἑλικῶν θέσιν ἢ ἐπὶ τῶν ἐπακαλουθησασῶν ξένων δυναστειῶν, δὲν εἶχε ὅμως οὔτε τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν οὔτε ἐν τῇ αὐτῇ ἀκμῇ διατηρουμένης πόλεις, οὔτε ἰσαριθμους ταῖς τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἔνεκεν τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς Ρωμαίους, οἵτινες καὶ τὴν ἀπεργμασαν.

Καὶ τὸ ἀρχαῖον τοῦτο μεγαλεῖον τῆς Κύπρου δὲν ἦτον ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἔχουσι θρόνον κατεσκευασμένον με ὅσα καὶ κρατὰ ἀνθρώπινα, ἀλλὰ μερικῶν ἠθικῶν, οὐ κρητὶς ἦτον ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὡς τὰ φῶτα οὐδέποτε ἀπεσβέσθησαν ἐκ τῶν παρεῶν ἀνέμων τῶν εἰσπνευσάντων κατακτητῶν, ἐπιρροϊάντων βροτολοιοῦν πάρος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, πέπτω δὲ πένθους περιβαλόντων φέρον καὶ οὐρανὸν ἄλλοτε γελόντα καὶ ὑπὸ δόξης φωτιζόμενον.

Τεχνίηρια ἀναμνήρηστα τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου καὶ πλοῦτον πρόκειται τὰ ἀναριθμητὰ κειμήλια, τὰ ὅποια, ἀλλὰ μὲν ἐν τάφοις, ἀλλὰ δὲ κειμηλιεῖς ὑπὸ τὰ ἐρείπια πόλεων καὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν, ἀπερωμέντων εἰς τοὺς θεοὺς, ἀπαρμύλλον τέχνης καὶ θαυμασίας ἀρχιτεκτονικῆς, ἐξεθάπτοντο ὑπὸ τῶν ἐπιδρομῶν ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων, κομιδῶντα γὰρ τὰ κειμήλια τῆς ἀνθρώπινης μουσεῖα καὶ ἔχοντα οὐ γὰρ σπουδαίαν ἱστορικὴν σημασίαν, ἀλλὰ καὶ μερίστην ἑλικῆν ἄλιαν. Πλέον δὲ ἡ ἀπαξ ἐξυτηρέθησαν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν μᾶλλον τῶν σπανίων ἀρχαίων βιβλίων, τὰ ἀνασκοπέντα καὶ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀποδοθέντα ταῦτα μνημεῖα ἢ δὲ Κύπρος κατὰ διαφόρους ἐποχὰς παρέσχεν τοῖς ἀρχαιολόγοις οὐχὶ ὑποδομήματα κείμενα ἀλλ' ὅλας σελίδας τῆς ἐαυτῆς ἱστορίας γεγραμμένης ἐπὶ ἄλλων.

Τοιαύτη ἦν ἡ καταπληκτικὴ πλὴθος τῶν ἀρχαίων τούτων κειμηλίων, ὥστε εἰν αἱ γαῖαι τῆς Κύπρου ἀνεβλήσασαν ἂντὶ δένδρων ἀγάλματα, σαρκοφάγους, σκηπτρα, διαδήματα, ἀνάγλυφα διάφορα, κοσμήματα πολυτίμων μετάλλων, τέχνης λεπτοτάτης, ἄγρευτα παντοίου σχήματος καὶ μορῆς ἄλλα ὅσα, βεβαίως θὰ ἐξηφανίσοντο ἐκ τῶν ἀκαταπαύτων σιλλογῶν, ἡσοῦδως ἐπιδοκίμου ἢ ἐν διαστήματι ὀλοκλήρων αἰώνων. Καὶ ὅμως μέχρις ἡμῶν ἐνυπάρχουσι τοιαῦτα πολυτίμητα εἰρήματα, ἐμβαπτόμενα ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Ἡλικὴ διαφορά μετὰ τῆς ἀρχαίας Κύπρου καὶ τῆς ἐνεστώσης! Ἀντὶ ἐκατοστίους πόλεων ἀκμαιοτέρων, τρεῖς μόνον πόλεις καὶ ἴσας κωμοπόλεις διασώζει καὶ διαφόρους ἐσπαρμένους ἀσήμους καὶ μικροσκοπικὰς κώμας, ἀπάσας ἐν ὀλιγοῦ καταστάσει διατελούσας. Μῆπως μεταπολίθῃ ὁ ἀρχαῖος αὕτης οὐρανὸς τὴν δὲ τούτου θέσιν

κατέλαβεν ὁ τῆς Σαχάρως ἢ ἄλλης τινὸς ἐρήμου, ἀύχμητος καὶ γερμικωμένης χώρας; ἢ διότι ἐπαύσατο ὁ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶν καὶ σφύρη ἠδέως εἰς τὰ δάση αὐτῆς, καὶ ἐμφοχώρη τὴν γένησιν καὶ παραγωγήν καὶ τὴν ὄλην αὐτῆς γένσιν καὶ καθιστὰ γελόντα καὶ εὐτυχῆ;

Λεμησιῶ 10 Ἰαννουαρίου 1887.
N. J. P.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πρώτη ὑπὲρ τὸν σύζυγος τοῦ ἰατροῦ Κρονίδου καὶ ὄμμα ἑτοιμώτατον εἶνα τοῦ ἴδιου.
Ὁ ἀπὸ γῆς δὲν μ' ὀκτεῖρεν, ἀντὶ τὸ σπῆλα πρωτιστός,
ἄλλ' ἔργον τὴν δέσμιον κατέπειν ἀπλήστως.
Τὸ ὄνομά μου εὐκλεον ἀν θέλῃς καὶ χωρίσης
δὲ λῆξις τῆς γραμματικῆς ἀμέσως θ' ἀπαντήσης.
Ἡ μὲν εἶν' ἐπίρρημα ἢ ἄλλ' ἀντωνυμία
τὸ ὄνομα μου τὴν φρόνησιν σοὶ ἐπέβαλλεν ποίαι;
Λευκωσία. Α. Α.

Λύσεις καὶ λιτήρες τῶν παρελθ.

Τοῦ αἰνίγματος: ἡ λέξις φιάλη — φιλῆ. Τοῦ προβλήματος: ἀπωλέσθη ἔλαιον 70 ἔκ. (Μ.Ι. Εὐθύβουλος; καὶ Κ. Π. Ἀλεξίου).

ΕΜΜΗΘΟΡΙΑ

κρασία ἀπιστῶ τὸ γομ.	γρ.	150—155
» συνήθη	»	120—140
» κόκκινη	»	47—80
» ἀσπρά	»	16—18
» ἄσπρη	»	57—60
» ἄσπρη	»	45—48
» ἄσπρη	»	115—116

(Μὲ ἴσως Ἀγγλίας 132)

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακί ὁ Κύριος Μ. Ὀρρανόδης.—Ἐν Βαρκοσίᾳ ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριᾶδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλέαδης.—Ἐν Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μεγαλιδης.—Ἐν Μέρου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λακίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζὴ Παρλακεῦ.—Ἐν Τρικώμιῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπακίῳ ὁ Κύριος Δ. Ηλιάδης διδάσκαλος Λιουαρίσσου.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Τερωνιμίδης, Κομμοδίνης

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΟΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαργαριτάκης.—Ἐν Τάγγρ ὁ Κύριος Α. Ριστιδης Λοῦβου.—Ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδοῦτος.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ» ἐδίδεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματικῶν, προσκλητηρίων, ἐπισκευηρίων, κλ. κλ. πᾶ ὅποια ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς διαθήκην εὐρωπαϊκῶν καὶ εἰς τιμὰς συγκρατατάτας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σαλπίγγος»